

Pi pinyoner d'Alella Parc

Alella

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: carrer Pau Piferrer número 3

Coordenades:

Latitud: 41.50851
Longitud: 2.2914
UTM Est (X): 440866
UTM Nord (Y): 4595451

Classificació

Número de fitxa 08003 - 232
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Espècimen botànic
Estat de conservació Regular
Protecció Legal
Observacions protecció: BCP (Catàleg Patrimoni d'Alella - 2010)
Accés Fàcil
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Titular: 0956015
Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dl., 16/05/2011 - 02:00

Descripció

Pi pinyer d'una alçada d'entre 15 i 20 metres, soca de 3,80 metres i volta de canó de 3,05 metres. El diàmetre de la capçada és d'uns 13 metres. Està ubicat en la parcel·la urbana del número 3 del carrer Pau Piferrer, al nucli d'Alella Parc, parcel·la no construïda que conté, a més del pi esmentat, diversos pins més així com nombrosos arbustos. Situat en una parcel·la d'una urbanització sense continuïtat directa amb la trama urbana i sotmesa, per tant, a

la legislació aplicable en matèria de prevenció d'incendis forestals en aquestes urbanitzacions. Descrit al Catàleg d'arbres singulars, unitats de vegetació i paisatge d'Alella, elaborat per l'Observatori de la Sostenibilitat, amb el codi 11.

Observacions:

Arbre perennifoli, les seves fulles, en forma d'agulla poden fer fins a 20 cm. de llarg, i es troben agrupades de dues en dues. La seva floració es produeix de març fins al mes de maig. El seu fruit és la pinya, de forma ovoide que pot mesurar fins a 15x10 centímetres. La llavor que s'hi troba al interior és el pinyó, molt apreciat en la cuina i les postres dels Països Catalans així com en altres indrets de la cuina mediterrània. La pinya madura a la tardor del tercer any, mentre que les pinyes dels altres pins ho fan en dos anys.

Història

Aquesta conífera naturalitzada en el nostre país, és de procedència mediterrània. Es pot trobar des de nivell de mar fins als 1.000 metres d'altitud. Allí on creix i es desenvolupa més bé és en els terrenys silícics, sobretot sorrencs o de sauló, i generalment prop del litoral.

La seva fusta no és gaire apreciada. És un combustible molt ràpid i en cas d'incendi, la resina i la pinya, permeten la propagació del foc a gran velocitat.

Bibliografia

AJUNTAMENT D'ALELLA (2010). Catàleg patrimoni històric, artístic, cultural i mediambiental; dins el Pla d'Ordenació Urbanística Municipal d'Alella.

PARÉS, Eduard (2006). Arbres Monumentals de Catalunya. 18 anys des de la primera protecció. Ponència de la 2ª trobada d'Arbres Monumentals i Singulars. Alcalà d'Henares, 19-21 de 2005. Ed. Generalitat de Catalunya. Departament de Medi Ambient i Habitatge. Direcció General de Medi Natural. Barcelona.

PHILIPS, Roger (1989). Los Arboles. Editorial Blume, S.A. Barcelona.

